

Ilzes Trumpes “Zīmējumu stāsts pieaugušajiem” (2019) jeb zīmējumu stāsts pieaugušajiem. Man tiešām patika. Gan grāmata, gan viņa. Šis daiļdarba piesaistīja ar dizainu, ilustrācijām un īso stāstu grāmatas beigās. Šķita, ka to radījis kāds pazīstams savā skiču blokā kā personalizētu dāvanu svētkos. Vienkārši un eleganti.

TEV VIŅA PATĪKS

Zanes Zustas “Es esmu boss” ir pirmā bērniem domātā grāmata par trauksmi, obsesīvi kompulsīvajiem traucējumiem, kas radīta Latvijā.

Manuprāt, izcila grāmata, kurā pavisam vienkāršā manierē vēstīts par trauksmi, uzmācīgajām domām un bailēm, kas mūsdienās raksturīgs ne tikai daudziem bērniem, bet arī pusaudžiem un pieaugušajiem. Arī mani ik pa laikam atrod Dusmelis, tādēļ Elvisa Bosa stāsts mani uzrunāja pat manā (khem, diezgan pieklājīgajā) vecumā.

Laura Gundara “Valis ir atpakaļ” (2020) ir sirsnīgs stāsts par vectēvu un viņa “ieurbšanos planšetē līdz ausīm”, ko sākotnēji ierosina, taču nobeigumā glābj mazmeitas iniciatīva, apķērīgums un pats “melnais caurums” – internets. Cik aktuāli ne tikai mūsdienu bērniem, bet arī citiem (pieaugušajiem), vai ne tā? Mākslinieces Anetes Meleces ilustrācijas papildgātina daiļdarbu.

“Tomēr ir tik labi dzīvot pasaulē, kur tev ir draugi, īsti draugi (..)”

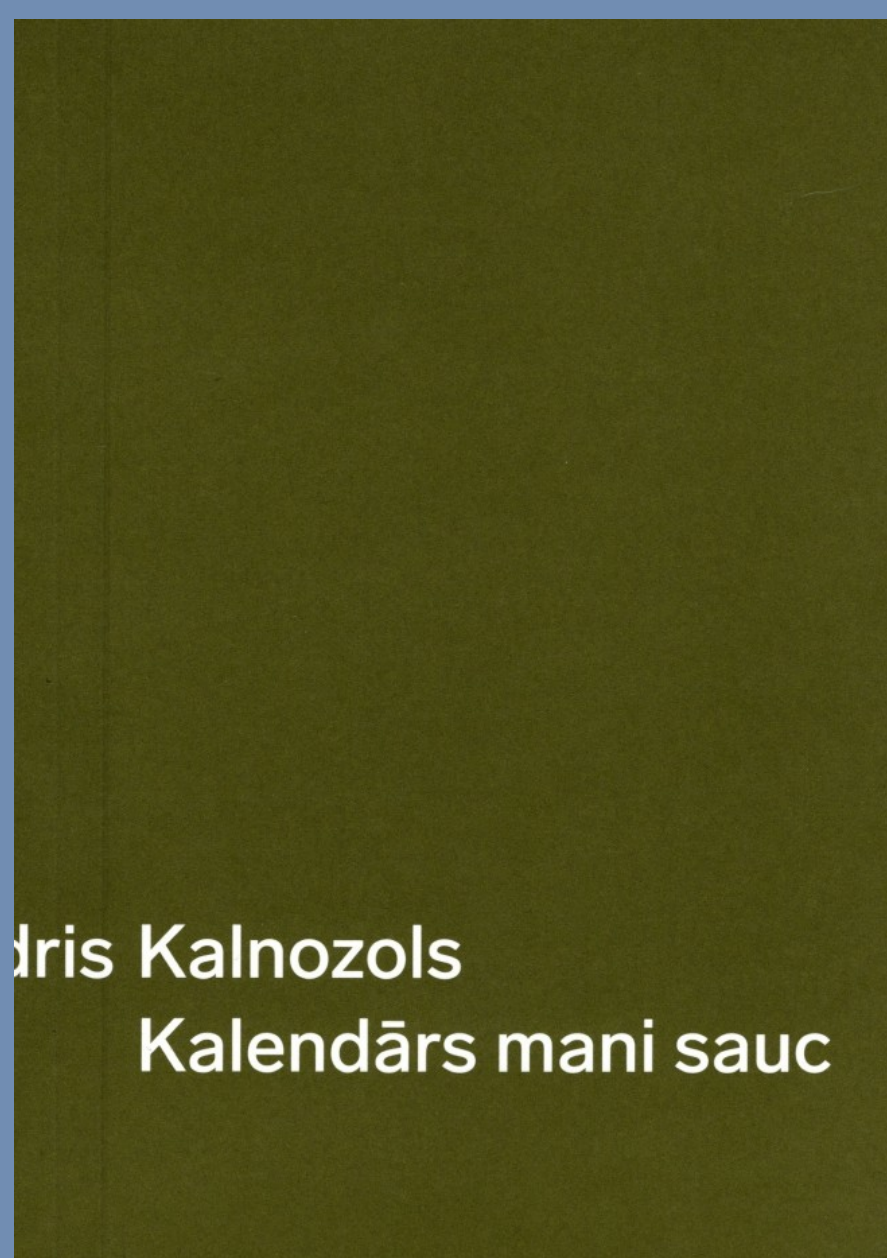

BABĪTES VIDUSSKOLAS LITERATŪRAS UN
KULTŪRAS ENTUZIASTI DALĀS AR LASĪŠANAS
IETEIKUMIEM PATRIOTISKĀ MĒNEŠA
NOSKAŅĀS
#BVSKLASA

Garstāsts “Upe” (2020) ieguvis Eiropas Savienības balvu literatūrā.

Mani tas uzreiz piesaistīja gluži kā karsta piparmētru tēja drēgnā rudens vakarā – divas nesteidzīgas stundas iekšēja miera un plūstoša vēstījuma. Rodas vēlme apstādināt upes straumi un izgaršot bērniību vēl un vēl. Nebeidzami sevis meklējumi, kas uzbango un ietrīsas. 111 lapaspuses, kas neliek miera vēl un vēl.

– garstāsta „Upe” galvenā varone, ko dzīve it nemaz nav žēlojusi. Piedzīvojusi sāpes, zaudējumu, ilgas un cerības. Bērniības drupās un pazaudētos desmit gados, kas aiznesuši māsu Dinu, izjutot kopā ar viņu bērniības rūgteno garšu bez tēva klātesamības un mammas necilo mīlestību pret vīrieti no vīrieša. Tagad Rutei nav nedz necilās mates, nedz māsas. Viņai nav nekā. Palikušas tikai tukšas cerības, kas viņu tur pie dzīvības. Rute vēlas sevi sadziedēt, būt prom no sevis un no citiem. Viņa izvēlas Upi.

IT.R. Notārs "Pelēkzils uz rozā" (2017).

Ironijas un satīra pārpildīts saturs, saturīga valoda un paradoksāla notikumu attīstība. Daudzi jaunieši izbaudītu šo humoru, kas noved līdz asarām, un tikpat daudzi būtu pārsteigti par mūsu valodas krāšņumu.

Andris Kalnozols "Kalendārs mani sauc" Grāmatā stāstījums izpausts vienkāršos un pat bērnišķīgos teikumos, kas padara grāmatu ļoti viegli lasāmu. Manuprāt, šī ir laba literatūras izvēle skolēniem, kam jālasa grāmatas ar lielu lappušu skaitu, jo stāsta teksts ir viegli uztverams un to var super ātri izlasīt.

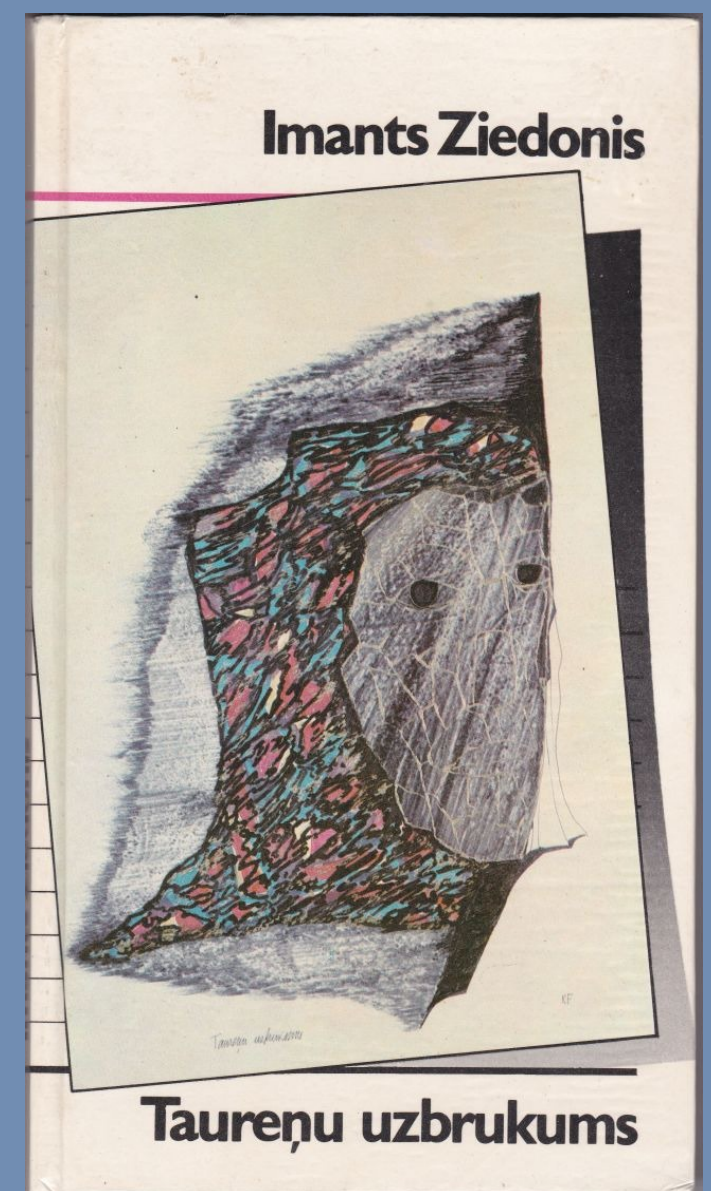
**BABĪTES VIDUSSKOLAS LITERATŪRAS UN
KULTŪRAS ENTUZIASTI DALĀS AR LASĪŠANAS
IETEIKUMIEM PATRIOTISKĀ MĒNEŠA
NOSKAŅĀS
#BVSKLASA**

Elīna Zālīte „Agrā rūsa” (1944). Latvija, 20. gadsimta 30. gadi. Stāsts ir par naivu, lauku meiteni Elzu, kas jau kopš bērna kājas sapņo par dzīvi Rīgā. Pabeidzot ģimnāziju, viņa turp dodas darba meklējumos, kas izradās neveiksmīgi. Šis romāns ir liela mācībstunda katram no mums – par morāli un vērtībām. Šķietami, romāns ir sens, bet Elzas stāsts ir mūžīgs un aktuāls. Viss grāmatas saturs ir ne tikai mācībstunda mums, bet tā ir Elzas dienasgrāmata, ko viņa sarakstījusi cietumā savai meitai, lai viņa mācītos no mātes kļūdām un tās nekad nepieļautu, lai iepazītu māti dziļāk, nenosodot viņu, jo viss ir bijis tikai cilvēcis.

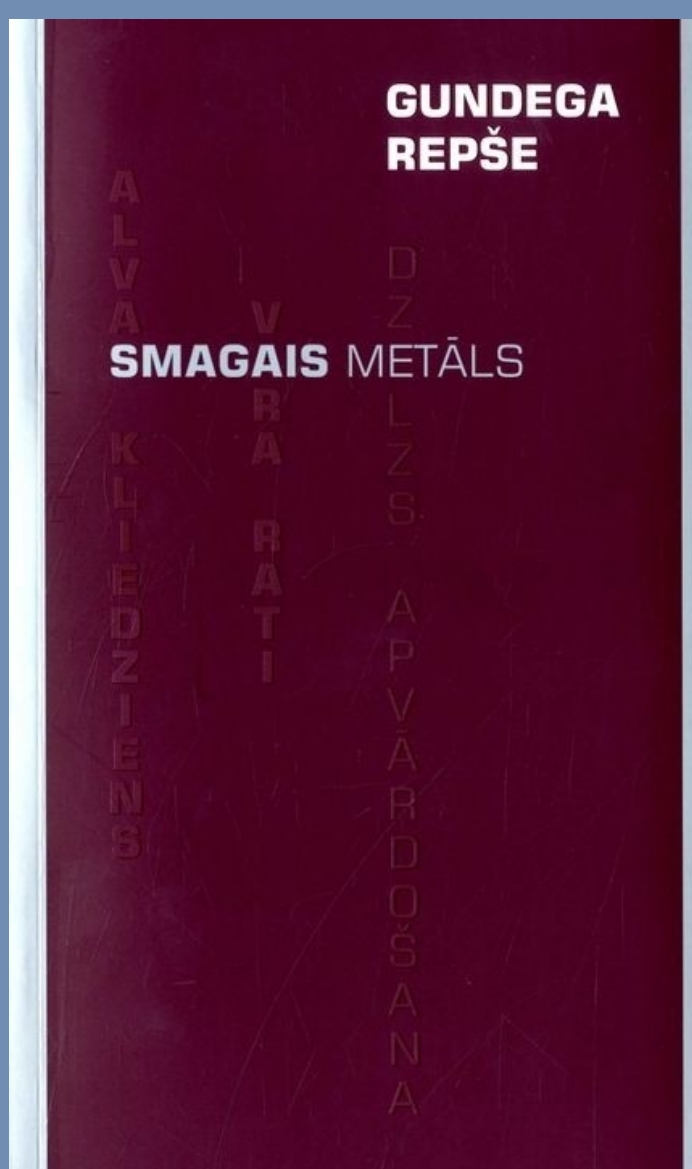

Rāsa Bugavičute-Pēce garstāsts “Puika, kurš redzēja tumsā” (2019) ne velti ir ieguvis Jāņa Baltvilka balvu. Izcils, baudāms daiļdarbs par to, kā ir uzaugt neredzīgu vecāku ģimenē.

Imants Ziedonis "Taureņu uzbrukums"
Viens no nedaudzajiem dzejas krājumiem, kuros esošās dzejas vārdi mani patiesi piesaistīja. Pārsvarā rakstīts par dabu un latviešu gadskārtu svētkiem ar jūtamā cilvēcības un ikdienas notikumu "pieskārienu".

Gundega Repše "Smagais metāls" (2012). Grāmata ar dziļu domu, kuru katrs lasītājs var interpretēt atšķirīgi, taču man tā bija kā ieskats cita laika jauniešu dzīvē, kas krasi atšķiras no manējās un liek aizdomāties par to, kas man ir un kā katra paaudze atšķiras.

**BABĪTES VIDUSSKOLAS LITERATŪRAS UN
KULTŪRAS ENTUZIASTI DALĀS AR LASIŠANAS
IETEIKUMIEM PATRIOTISKĀ MĒNEŠA
NOSKANĀS
#BVSKLASA**